

Transport si Asigurari

Acest **curs** prezinta **Transport si Asigurari**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **9 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

1. Risc și modalități de evitare a acestuia în afacerile economice. Riscul este o categorie ce definește un eveniment viitor posibil dar incert, păgubitor material sau moral și ale cărui efecte odată produse nu mai pot fi înlăturate. Riscurile se pot împărți: riscuri previzibile – generate de factori ce pot fi prevăzuți înainte de asumarea obligatiilor contractuale. Pentru acestea sunt incluse în contract clauze specifice care permit evitarea sau diminuarea ; riscuri imprevizibile – cele generate de factori necunoscuți în momentul asumării obligatiilor contractuale. Ex.: evenimete de forță majoră sau evenimente fortuite din relațiile între membrii societății (naționalizările). în functie de teritoriu - pot fi : riscuri interne – care se manifestă în interiorul statului de care aparține firma ; riscuri externe – care au loc pe teritoriul statului partener sau al altor state
Căi de diminuare : a) includerea în contractul comercial a unor clauze care să faciliteze elasticizarea ieșirii din contract a oricăreia din părți. b) utilizarea clauzelor contractuale asiguratorii – care prevăd modul de plată sau compensare a eventualelor pierderi sau întârzieri de partea în culpă; c) utilizarea asistenței bancare – pentru garantarea îndeplinirii unor obligatii ale părților conform contractului comercial (acreditivul documentar); d) constituirea de rezerve compensatorii – prin alocarea de către firmă a unei părți din prețul produselor către un fond special care va fi utilizat numai în scopul acoperirii unor pierderi pentru care nu există altă sursă de acoperire; e) utilizarea în relatiile cu partenerii de afaceri în cazul creditării acestora a garantării prin gaj și ipotecă (asigurarea de cauțiune); f) alocarea de către stat a unor fonduri în cazul contractelor de interes național; g) acoperirea riscurilor asigurabile prin contracte specifice încheiate cu asiguratori.

2 Conceptul de asigurare. Asigurarea este un serviciu prestat de companii specializate numite asigurători pe baza unor contracte specifice încheiate cu asigurații (persoane fizice sau juridice) prin care v-or fi acordate indemnizatii în cazul producerii riscurilor (numite asigurări) plătindu-se prețul numit primă de asigurare. Autoasigurarea (propria asigurare) – prin care se constituie un fond propriu al asiguratului care va fi utilizat pentru acoperirea unor daune care nu au altă sursă de acoperire (de compensare). Coasigurarea – procedeul constă în încheierea de către companiile ce doresc să asigure sume foarte importante în același timp a mai multor contracte de asigurare cu asigurători diferiți, aceștia preluând fiecare o anumită proporție din totalul sumei asigurate. În aceeași proporție se va plăti către acestia și prima de asigurare iar plata eventualei despăgubiri va fi suportată în aceeași măsură. Reasigurarea – aceasta reprezintă un serviciu prestat de companii specializate (reasigurători) și către care companiile de asigurări directe ce devin reasigurați cedează o parte din riscurile acumulate de la proprii clienți. Reasiguratul va putea solicita plata de despăgubire din partea reasiguratorului conform condițiilor contractului încheiat, dar numai după ce face dovada că a efectuat plățile corespunzatoare de indemnizații către proprii asigurați. Retrocedarea – reprezintă serviciul prin care companiile care au preluat riscuri în reasigurare pot să cedeze la rândul lor către alte companii din sistem care devin retrocesionari pentru contractul respectiv iar compania care cedează riscul devine retrocedent.

3. Elementele de esență ale asigurării sunt: existența riscului asigurabil – riscul asigurabil este acel eveniment la producerea căruia societatea de asigurări despăgubește; existența comunității de risc; constituirea fondului de asigurare din primele plătite de asigurați și utilizarea acestuia potrivit principiului mutualității.

4. Functiile asigurării: acoperirea pagubelor datorate riscurilor cuprinse în contractele de asigurare;

prevenirea producerii unor riscuri utilizându-se 2 căi diferite: includerea în contractele de asigurare a unor clauze care să permită acordarea despăgubirii numai în condițiile respectării de către asigurat a obligațiilor sale (conduită preventivă permanentă); alocarea de fonduri ce vor fi utilizate în scopul desfășurării de activități menite să scadă probabilitatea de producere a unor fenomene (fonduri pentru îndiguiri, desecări); financiară - asiguratorii investesc fondurile proprii și pe cele constituite din prime de asigurare pe piețele de capital în scopul obținerii de profituri care contribuie la creșterea capacității financiare proprii în scopul acordării de despăgubiri conform contractelor; alte funcții: de diminuare a costurilor statului legate de plata unor despăgubiri; de economisire în cazul asigurărilor de persoane; susținerea activității altor servicii (comerțul și turismul prin produse specifice).

5. Clasificarea asigurărilor. În funcție de obiectul asigurării: asigurări de bunuri; asigurări de persoane: de viață; altele decât cele de viață; asigurări de răspunderi - prevăd acoperirea pentru asigurat a riscului de diminuare a propriului patrimoniu prin plăți de despăgubiri facute către terți, păgubiți de către asigurat. Răspunderea asiguratului conform contractului este preluată de asigurător (asigurarea obligatorie auto RCA). asigurarea de riscuri financiare - preluarea riscului de neplată de către asigurător în activitățile ce presupun creditarea partenerilor de afaceri sau acoperirea altor tipuri de pierderi financiare. în funcție de teritoriu de care este oferită asigurarea: interne - pe teritoriul național; externe - pe teritoriul altor state. în funcție de regimul juridic al asigurărilor: asigurări obligatorii (prin efectul legii) - care se prestează potrivit normelor emise de organismul de supraveghere (Comisia de Supraveghere a Asigurărilor) valabilă pentru fiecare an de asigurare și care stabilesc ce condiții trebuie să îndeplinească o persoană pentru a avea obligația deținerii unei asigurări; stabilesc care sunt condițiile în care va funcționa asigurarea precum și sancțiunile celor care nu vor deține asigurarea respectivă; asigurări facultative (contractuale) - se prestează potrivit clauzelor stabilite în contractul de asigurare pe care orice persoană îl poate solicita potrivit propriului interes; în funcție de natura raporturilor între părțile contractante: asigurarea directă - prin care asiguratul cedează riscurile numite în contract către asigurătorul direct; asigurarea indirectă - prin care o parte din riscurile preluate de asigurătorul direct sunt cedate printr-un contract specific către firme specializate numite reasigurători.

6. Caracterele juridice ale contractului de asigurare: consensual - se încheie prin simplul acord de voință al părților fără a fi necesară o anumită formă de manifestare a acesteia. Forma contractului este cea scrisă, dar lipsa acesteia nu atrage nulitatea contractului ci doar limitarea posibilităților de a cunoaște în detaliu conținutul acestuia. În practică, polița, certificatul de asigurare sau chiar dovada plății primei de asigurare constituie elemente care atestă existența asigurării; unicitatea - înseamnă că, contractul va fi valabil în forma inițială indiferent de modalitatea de plată a primei de asigurare. Prima de asigurare totală este determinată considerându-se întreaga perioadă de asigurare (de obicei 1 an); executare succesivă - în cazul rezilierii contractului din vina asiguratului acesta nu va primi partea din prima achitată; contract oneros - ambele părți urmărind un interes material; contract de adeziune - deoarece clauzele sale sunt anteformulate de asigurător (în condițiile de asigurare specifice produsului respectiv) urmând ca asiguratul să adere la acel conținut (eventual putând solicita unele modificări). Observatii: ambii parteneri trebuie să respecte la încheierea și pe parcursul derulării contractului principiul bunei credințe; legislația fiecărui stat conține norme specifice care exprimă modul în care trebuie să funcționeze diferitele tipuri de contracte de asigurare (în România Legea 136/1995). Condițiile de validitate : capacitatea părților de a contracta. Pentru persoanele juridice, contractul trebuie încheiat printr-un reprezentant legal numit în acest sens; consimțământul părților - fără violență, viclenie, dol; obiectul contractului - trebuie să fie determinat sau determinabil; cauza contractului - să fie licită.

7. Elementele contractului de asigurare: subiectele contractului - sunt de 2 categorii: principale (asiguratul/asigurătorul) - asiguratul este persoana care ar putea să suporte o daună datorită riscului; secundare - pe de o parte beneficiarul asigurării iar pe de altă parte contractantul asigurării; obiectul contractului - poate avea 4 forme: bunuri, răspunderi, persoane, riscuri financiare; interesul asigurat : în cazul asigurărilor de bunuri: interesul este generat de raporturile juridice ale persoanei față de bunul respectiv, iar pentru a fi asigurabil, interesul trebuie să fie economic și evaluabil în bani; în cazul asigurărilor de persoane - interesul este reprezentat de protecția economică a beneficiarului sau asiguratului; în cazul asigurărilor de răspunderi - interesul este reprezentat de protecția patrimoniului asiguratului față de diminuări prin plăți de despăgubiri în cazul afectării unui terț de către asigurat; în cazul

